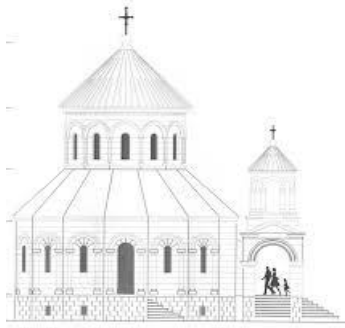

Նուէրներու, Պատարագի եւ ողորմութիւն ընելու մասին

Աղբատներուն ընդունելութիւն ընելը շատ օգտակար է ու անոնց աղօթքները Աստուծոյ մօտ են. «Երանելի է ան, որ կը խորհի աղքատին եւ չքատրին մասին, Տէրը կը փրկէ զայն, երանելի կ'ընէ երկրի վրայ եւ թշնամիներուն ձեռքը չի մատներ զայն»: (Սաղմոս 41:1-3): Կարիքատրները կերակրելու երջանկութիւնը այս է, ինչ որ Քրիստոս իրեն համար կատարուած կը նկատէ: Իսկ ի՞նչ պիտի շահիս, երբ ունեւորները խնձոյքի հրաւիրես եւ կամ ի՞նչ պիտի ըլլայ անոր օգուտը: Անօթիներուն համար եղած ընդունելութիւնը օգտակար է, իսկ կուշտերուն համար եղածը՝ ոչ: Քրիստոս չըսաւ. «Յագեցածները կշտացուցիք» ու նաեւ չըսաւ. «Խմելիք տուիք անոնց, որոնք գինով էին», այլ ըսաւ. «Տեսաք անոնք, որ ծարաւ էին եւ դուք անոնց ջուր տուիք խմելու: Տեսաք մերկերը ու զանոնք հագցուցիք եւ օտարներուն այցելեցիք»: Նման գործերն են, որ արժանի պիտի ըլլան վարձատրութեան եւ երանութեան եւ ոչ թէ կուշտերուն եւ ունեւորներուն համար եղած կերուիտումները, որովհետեւ ան, որ աղքատը, կարօտեալը, օտարը, հիւանդը եւ անտունը կը կերակրէ, ոչ թէ մարդ մը, այլ՝ Քրիստոսն է, որ կ'ընդունի, Քրիստոսն է, որ կը սփոփէ, Քրիստոսն է, որ կը մխիթարէ, Քրիստոսն է, որ կը հանգչեցնէ եւ Քրիստոսն է, որ կը ծառայէ, քանզի անսուտ է Տէրունի խօսքը:

(Ճատեր Յովհան Մանդակունի)

ԵԿԵՂԵՑԻՆ

Եկեղեցին Սուրբ է

Եկեղեցին սուրբ է իր էութեամբ եւ բնութեամբ, որովհետեւ ան բնակարանն է Աստուծոյ, մարմինը՝ Քրիստոսի եւ մատակարարը՝ աստուածային խորհուրդներուն: Կարելի է ըսել երկնային դրախտն է անիկա երկրի վրայ, ուր մարդ անբիծ սրտով եւ հոգիով կրնայ Աստուծոյ հանդիպիլ:

Քրիստոնէական եկեղեցւոյ վաւերացումը հաստատող վերոյիշեալ ստորոգելիներէն զատ Հայոց Եկեղեցին կը բնորոշուի նաեւ, որպէս Հայաստանեայց Եկեղեցի:

Հայոց եկեղեցին քրիստոնէական մեծ ընտանիքին մասնիկը կազմելով եւ նիկիական Հանգանակի բանաձեւումով **Մի, Ընդհանրական, Առաքելական եւ Սուրբ** կոչումներով նուիրականացած է որպէս Հայոց Եկեղեցին...

Շարունակելի

ՀԱՍՅԷ.

ՃՐԱԳ ՇԱԲԱԹԱԹԵՐԹ - ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆ ԼԻԲԱՆԱՆԻ - Bourj-Hammoud, P.O.Box 80810 -Tel/Fax:01-258300- [facebook-ի էջ](#) [jcrak](#) [Նրազ թերթ](#)

ԺԴ. ՏԱՐԻ

ԿԻՐԱԿԻ, 4 ՅՈՒՆԻՍ 2021

ԹԻԻ 27

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ԱՍՏՈՒԾԱՇԱՀԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄՆԵՐ

Ես. 3.1-11: Հռ. 11.13-24

ՅԻՍՈՒՄ ԹՐԻՍՏՈՍԻ ԱԲԵՏԱՐԱՆԸ ԸՍՏ ՄԱՏԹԷՈՍԻ 14.13-21

ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՄԱՏԹԷՈՍԻ 14.13-21

Երբ Յիսուս Յովհաննէսի գլխատումը լսեց, նաւակով մեկնեցաւ այդտեղէն եւ առանձին գնաց ամայի վայր մը: Շրջանի քաղաքներուն բնակիչները լսելով ասիկա, քալելով հետեւեցան իրեն: Երբ Յիսուս նաւակէն դուրս ելաւ, տեսաւ մեծ բազմութիւնը, գրաց անոնց վրայ եւ հիւանդները բժշկեց:

Երեկոյեան, իր աշակերտները իրեն մօտեցան եւ ըսին. «Ամայի տեղ ենք եւ ժամանակն ալ ուշ է. արձակէ՛ ժողովուրդը, որպէսզի երթան շրջակայ գիւղերը իրենց համար ուտելիք գնելու»:

Յիսուս ըսաւ. «Ինչո՞ւ իրենք երթան: Դուք տուէ՛ք անոնց ուտելիքը»:

Անոնք ըսին Յիսուսի. «Հոս գրեթէ ոչինչ ունինք, բացի հինգ հացէ եւ երկու ձուկէ»:

Յիսուս ըսաւ. «Հոս բերէ՛ք անոնք»:

Եւ հրամայեց, որ ժողովուրդը նստեցնեն խոտին վրայ: Ապա առաւ հինգ հացը եւ երկու ձուկը, փառք տուաւ Աստուծոյ, օրհնեց, կտրեց հացերը եւ տուաւ աշակերտներուն, որոնք բաշխեցին ժողովուրդին: Բոլորն ալ կերան ու կշտացան եւ աշակերտները աւելցած կտորները հաւաքելով՝ տասներկու սակառ լեցուցին: Իսկ ուտողներուն թիւը շուրջ հինգ հազար էր, կիներն ու մանուկները չհաշուած:

ՍՈՒՐԲ ԳԻՐԲԸ ԿԸ ՓՈԽԷ ՄԵՐ ԿԵԱՆԲԸ

Կը պատմուի, թէ հիւսիսային Ափրիկէի մէջ մարդակեր մը դարձեալ կու գայ եւ ինքզինք կը նուիրէ աղօթքի եւ Սուրբ Գիրքի ընթերցանութեան: Օր մը հանրային պարտէզի մը մէջ նստած, երբ Սուրբ Գիրք կը կարդար, Ամերիկացի մը կը տեսնէ զինք եւ ծաղրելով կ'ըսէ. «Դու՛ն, ո՛վ Ափրիկեցի, դո՞ւն ալ սկսար Սուրբ Գիրք կարդալ»: Նորադարձ Ափրիկեցին կը պատասխանէ ըսելով. «Եթէ Սուրբ Գիրք չկարդայի, դուն հիմա իմ նաշս եղած պիտի ըլլայիր»: Այս պատմութիւնը մեզի կը սորվեցնէ, թէ ինչպէս Սուրբ Գիրքը կրնայ փոխել մարդուն կեանքն ու նկարագիրը: Անիկա մարդակեր մարդը կը վերածէ մարդասէր մարդու:

ՍՈՒՐԲԵՐ ԵՒ ՏՕՆԵՐ

ՍՐԲՈՅ՝ ԵՐԿՈՏԱՍԱՆ ԱՌԱՔԵԼՈՅՆ ԸՐԻՍՏՈՍԻ ԵՒ ՊՕՂՈՍԻ ԵՐԵՔՏԱ-ՍԱՆԵՐՈՐԴ ԱՌԱՔԵԼՈՅՆ

Պօղոս Առաքեալ

Քրիստոսի յարութենէն ու համբարձումէն ետք ընտրուած առաքեալը՝ Պօղոս առաքեալ եղաւ քրիստոնէութիւնը տարածող եւ քարոզող մեծագոյն առաքեալը: Ան իր հրէական ծագումով, ստացած յունական կրթութեամբ եւ հռոմէական հպատակութեամբ, կը դառնայ ընտիր անօթ լաւագոյնս տարածելու քրիստոնէութիւնը այն ժամանակուան մշակոյթին համապատասխան մօտեցումով, եւ իր հռոմէական հպատակութենէն օգտուելով:

Պօղոս առաքեալ, որ նախապէս կը կոչուէր Սօղոս, ծնած է Կիլիկիոյ Տարսոն քաղաքին մէջ, բայց սնած Երուսաղէմի մէջ, Գամաղիէի ձեռքին տակ հրէական ճշմարիտ օրէնքով (Գրծ. 22.3): Ան եղած է փարիսեցի եւ թունդ ազգայնական:

Քրիստոնէական եկեղեցոյ առաջին շրջանին, Պօղոսի մեծագոյն մտահոգութիւնը կ'ըլլայ հալածել քրիստոնէաները եւ բանտարկելով, հրէութեան վերադարձնել զանոնք: Ան Երուսաղէմի մէջ բոլորէն ճանչցրելով իբրեւ հակառակորդ նոր կրօնքին, կը խնդրէ քահանայապետէն, որպէսզի Դամասկոս երթայ ու այնտեղ եւս հալածէ քրիստոնէաները եւ բանտ նետէ զանոնք: Սակայն Դամասկոսի ճամբուն վրայ Քրիստոս կը յայտնուի իրեն եւ դարձի կը բերէ, զինք ընտրելով իբրեւ մեծագոյն քարոզիչը Քրիստոնէութեան:

Այսպիսով Պօղոս, այս անգամ Մեծագոյն եւ ճշմարիտ Քահանայապետէն առաքուելով կը կազմակերպէ ճամբորդութիւններ, որոնք կ'ըլլան իր առաքելութեան ամենէն գործօն ժամանակները եւ առիթները:

Ան կը հիմնէ եկեղեցիներ եւ իր ճամբորդութիւններէն ետք նամակներ դրկելով անոնց կը քաջալերէ զիրենք մնալու այն հաւատքին մէջ, որ ինք քարոզած է իրենց: Պօղոս առաքեալի նամակները Նոր Կտակարանին մէջ թիով 14 հատ են:

Պօղոս առաքեալի կատարած երեք ճամբորդութիւններուն մասին կը պատմէ Գործք Առաքելոց զիրքը, ուր հեղինակը ներկայացնելով Պօղոս վերջին ճամբորդութիւնը դէպի Հռոմ կը փակէ զիրքը:

Աւանդութեան համաձայն, Պօղոս կը հասնի մինչեւ Սպանիա եւ ապա վերադառնալով Հռոմ այնտեղ սուրով կը նահատակուի:

ՀԱՐՑՈՒՄ ՊԱՏԱՍԽԱՆ ԲԱԺԻՆ

Ո՞Վ Է ՊԱՏԱՐԱԳԻ ԽՈՐՀՈՒՐԴԸ ՀԱՍՏԱՏՈՂԸ

Յիսուս Քրիստոս՝ իր մատնութեան երեկոյին: Երբ վերնատունը իր աշակերտներուն հետ սեղան նստած էին, Հին Ուխտի Զատիկը կատարելէն ետք, Նոր Ուխտի Զատիկը հաստատեց Հացը առնելով ըսաւ. «Առէ՛ք կերէ՛ք, ասիկա իմ մարմինս է» (Մտ. 26.26), ապա բաժակը առաւ ու ըսաւ. «Ամէնքդ ալ խմեցէ՛ք ասկէ, ասիկա իմ Նոր Ուխտիս արիւնն է» (Մտ. 26.28), եւ զայն Առաքելներուն հաղորդելով պատուիրեց միշտ կատարել հաղորդութեան խորհուրդը, (ըսելով) «Այս մէկը կատարեցէ՛ք իմ յիշատակիս համար» (Ս. Կրք. 11.24):

Հ Ո Գ Ե Ի Ո Ր Պ Ա Տ Գ Ա Ս

ԴՐԱՄԸ ՍԻՐՈՂԸ՝ ՉԻ ԿՐՆԱՐ ՈՂՈՐՄՈՒԹԻՒՆԸ ՍԻՐԵԼ

Տալ կարենալու համար, առաջին հերթին պէտք է գիտնալ, որ մեր ունեցածին տէրը Աստուած է եւ ոչ թէ մենք: Երկրորդ, պէտք չէ կապուած ըլլալ մեր ունեցածին: Երրորդ, պէտք չէ սիրենք դրամը: Չորրորդ, պէտք չէ մեր վստահութեան ու յոյսի աղբիւրը դրամը նկատենք: Պօղոս առաքեալ կը թելադրէ Տիմոթէոսի, որ այս աշխարհի հարուստներուն պատուիրէ, որ շատ չհպարտանան եւ անկայուն հարստութեան չվստահին, այլ՝ վստահին Աստուծոյ, որ ամէն ինչ առատօրէն կու տայ մեզի, որպէսզի վայելենք: (Ա.Տմ 6.17):

ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼ ԻՔ

Հ Ո Գ Ե Ի Ո Ր Դ Ա Ս Ա Ր :

Մէկը՝ որ կապուած է իր ունեցած հարստութեան, մէկը՝ որ կը սիրէ դրամը, մէկը՝ որ կը վստահի իր դրամին, չի կրնար օգնել ուրիշին: Դրամը պաշտողը՝ չի կրնար բաժնուիլ անկէ: Դրամը սիրողը՝ չի կրնար ողորմութիւնը սիրել: Դրամին վստահող մարդը՝ չի կրնար ուրիշ մարդոց վստահիլ: Դրամին ապաւինող մարդը՝ չի կրնար անօգնականին ապաւեն ըլլալ: Դրամէն զատ ուրիշ բան չտեսնողը՝ չի կրնար տեսնել չքաւորը:

ԵԹԷ ԿԱՍ ԵՐԲ Կ՛ՈՒՉԵՍ...

ԵԹԷ ԱՆԻՐԱՎՈՐԱԾ ԵՍ ԱՐԿԱՐՈՒԹԻՒՆ ԿԸ ՓՆՏՈՒԵՍ, ԿԱՐԿՎ՝ ՍԱՂՄՈՍ 26

Արդարութիւն ըրէ ինծի, Տէ՛ր, անմեղ եմ ես: Մեզի՝ Տիրոջ վստահեցայ, եւ պիտի չսասանիմ: Փորձէ՛ զիս, Տէ՛ր, քննէ՛ զիս, քու կրակովդ փորձէ՛ ցանկութիւնները սրտիս եւ խորհուրդները մտքիս: Որովհետեւ ողորմութիւնդ չհանեցի ես միտքես, եւ սպրեցայ՝ միշտ քեզի հաւատարիմ մնալով: Անպետ մարդոց ընկերութիւն չըրի՛ ես, կեղծատրին հետ բնա՛ւ գործ չունեցայ: Ատեցի միշտ չարերուն հաւաքոյթը, ամբարիշտին հետ բարեկամ ես չեղայ: Որպէս նշան անմեղութեան՝ պիտի լուամ ձեռքերս, եւ սեղանիդ շուրջ դառնալով՝ սպասարկեմ քեզի, Տէ՛ր: Գոհութեան ե՛րգ պիտի երգեմ ես քեզի, եւ քու բոլոր սքանչելի գործերդ պիտի թուեմ: Տէ՛ր, կը սիրե՛մ վայելչութիւնը տանդ, այս յարկին՝ ուր քու փառքդ կը բնակի: Ամբարիշտներուն եւ ոճրագործին հետը միասին զիս ալ կորուստի մի՛ դատապարտեր: Անօրէնութեամբ լի են անոնց գործերը, եւ անոնց ձեռքերը՝ կաշառքով լեցուն: Բայց անմեղ եմ ես, ողորմէ՛ ինծի եւ փրկէ՛ զիս, Տէ՛ր: Անսայթա՛ք պահէ իմ քայլերս միշտ, եւ ես խմբուած ժողովուրդիդ հետ՝ քեզ պիտի օրհնաբանեմ:

ՄԻՇՏ ՍԱՂՄՈՍ ԿԱՐԿԱՆՔ